

[Ministeren for handel, industri og søfart.] nr. 150 af 28. april 1952 forlænget til udgangen af maj 1952. Under de forhandlinger, der har været ført angående prisloven, har jeg gjort rede for den internationale prisudvikling og påpeget, at prisstigningsbølgen kulminerede i foråret 1951, hvorefter priserne for de fleste vigtige råvarer har været vigende, i de sidste måneder endog tildels stærkt faldende. Prisudviklingen har således helt skiftet karakter, og samtidig har virkningerne af den førte økonomiske politik gjort sig gældende. Forsyningsforholdene har bedret sig betydeligt, og der kan nu kun på ret få vareområder tales om knaphed. Samtidig er udenrigshandelen i stigende grad blevet frigjort fra de kvantitative reguleringer.

I den foreliggende situation kunne det i og for sig være rimeligt at rejse spørgsmål om videregående lempelser i den ekstraordinære prislovgivning. På den anden side må det erkendes, at udviklingen fremover endnu tegner sig usikkert, og da den gældende prislov, anvendt på den rette smidige måde, vil kunne tilpasses de skiftende krav, udviklingen i den nærmest kommende tid måtte stille, findes det forsvarligt at forlænge prisloven uændret for et halvt år.

Det må imidlertid fremhæves, at forskrifterne i lovens formålsparagraf og bestemmelserne i §§ 8 og 13, hvorefter der ikke kan gribes ind på områder, hvor konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, under de nu foreliggende forhold må træde i forgrunden. Man må herved også have for øje, at regulerende foranstaltninger vil kunne virke mod deres hensigt og gøre det vanskeligere for de udefra kommende prisfaldstendenser at øve deres virkninger på den hjemlige prisudvikling. På den anden side er det klart, at der også i den foreliggende situation i fornødent omfang må kunne gribes ind af prismyndighederne på områder, hvor forsyningerne er utilstrækkelige, eller hvor den fri konkurrence hemmes gennem monopoler eller prisaftaler.

Jeg kan tilføje, at et flertal i priskontrolrådet ikke har villet udtale sig imod at forlænge loven uændret, idet rådet forudsætter, at en eventuel indtræden af ekstraordinære prisstigninger af den karakter, som omhandles i rådets skrivelse af 2. oktober 1950, må følges af en tilsvarende administration af prisloven; en administration, som skrives af 2. oktober 1950 var udtryk for. Denne flertalsudtalelse har jeg kunnet tiltræde under henvisning til, at min fremsættelsestale i det andet høje ting samtidig har været forelagt priskontrolrådet med

forespørgsel om rådets stilling til en forlængelse af prisloven.

Jeg kan herefter foreslå prisloven forlænget indtil 15. november 1952 og tillader mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Marinus Larsen: Mit parti mener ikke, at den nugældende prislov har opfyldt de forventninger, som man måtte stille til en sådan lovgivning. Ved behandlingen af lovforslaget i november 1951 var der enighed om, at det folketingsudvalg, som havde behandlet lovforslaget, skulle fortsætte med sit arbejde i den kommende tid og søge at nå frem til et forslag til en påtrængt revision af loven. Som det fremgår af betænkningen, har det ikke været muligt for mit partis repræsentanter at trænge igennem med de synspunkter, som vi mener bør være gældende for en lovgivning på dette område. Vi anser loven for utilstrækkelig, idet den ikke giver hjemmel til udøvelse af den fornødne kontrol med prisudviklingen. Vi mener, at selvom der på visse områder er rigelig forsyning med varer, er konkurrencen ikke tilstrækkelig til at kunne trænge igennem, fordi den på mange områder modvirkes af prisaftaler, truste, karteller m. v.

Mit partis repræsentanter har i det andet høje ting stillet ændringsforslag, som går ud på, dels at prisloven forbliver i kraft indtil 15. november 1952, dels at der i lovtjekten foretages følgende ændringer, som jeg med formandens tilladelse skal oplæse:

„1) § 1 affattes således:

„Formålet med denne lov er at beskytte forbrugerne ved at begrænse avancer og priser og ved at øve kontrol med monopoler, truste, karteller, prisaftaler m. v. indenfor private erhvervsvirksomheder, andelsforeninger o. lign.“

2) § 8 affattes således:

„Stk. 1. Urimelige priser, avancer og forretningsbetingelser er forbudt.

Stk. 2. Det påhviler priskontrolrådet at gribe ind overfor priser, avancer og forretningsbetingelser, der efter rådets skøn stiller forbrugerne ringere, end tilfældet ville være under fri konkurrence mellem hensigtsmæssigt arbejdende virksomheder.

Stk. 3. Ved afgørelse af, hvorvidt indgreb bør finde sted, vil det være at tage i betragtning, om et flertal af virksomheder indenfor et område eller enkeltvirksomheder og sammenslutninger, der er anmeldelsespligtige i henhold til § 11, opnår